

PÁNCÉLBAN

Az óriásteknős éneke

Nem volt életcélom,
hogy legyen páncélom,
de lett kéretlenül,
van hát mit cipelnem.
Lassítja járásom,
fordított tekenő,
ami lám nem vízzel,
de velem van vele.
Megrögzött szokásom,
hogy sokáig élek.
Én megvénuilt teknős,
már nem lehetek hős,
és ifjú sem többé.
Mért élnék örökké?
Száz év elegendő,
hátamon a teknő
böhöm nagy páncélom
cipelni tán célom?

FECSCKE CSABA